

Kulturní a historické dědictví menšin v Itálii

Itálie, mozaika lidí.
Italské menšiny od historie po současnost

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Hlavní historické menšiny

Itálie byla vždy mozaikou národů, postupně asimilovaných. Současných 12 etnicko-jazykových skupin (celkem asi 300 tisíc lidí) má prospěch ze zákonů, které chrání dvojjazyčnost, zvyky a obřady. Některé oblasti mají místní/regionální správní autonomii (Valle d'Aosta, Trentino A.Adige, Friuli V. Giulia, Sicílie, Sardinie). Jejich členové byli vždy aktivními občany, přítomnými ve všech různých aspektech: od práce po umění, od politiky po správu veřejných záležitostí atd.

Mapa rozšíření historických menšin

Historické menšiny v severní Itálii od západu na východ

- Region Valle d'Aosta: France speaking
- Region Trentino A. Adige- South Tyrol: German speaking
- Region Friuli V. Giulia: Slovenians

Tyto skupiny sdílejí jazyk, tradici a kulturu s obyvatelstvem za hranicemi (Francie, Rakousko, Švýcarsko, Slovinsko).

Traditional Alto Adige dresses

*Coumba Freida: in Val d'Aosta is already
Carnival*

Tradiční kroje na festivalu historických menšin v severní Itálii

Historické menšiny ve středojižní Itálii

- Regions Molise and Puglia: Croatians
- Regions Sicily and Calabria (mainly present in): Arbresh-Albanians
- Regions Calabria and Southern Puglia (Salento): Grecani/Greeks

Poslední dvě skupiny jsou zajímavé: první se usadila v 16. století po osmanském dobytí Albánie a druhá možná fragment starověkých kolonií Magna Graecia nebo po byzantském panství v Salento-Jižní Puglia a v kalábrijských přístavech. Obě skupiny si předávají jazyk, zvyky, písně a zvyky značného půvabu. Konečně, ostrov Sardinie, jehož rozmanitost je způsobena sekulární izolací, která rovněž upřednostňuje jeho kulturní autonomii.

A party in Piana degli Albanesi (Sicily)

Traditional Sardinian dress

Taranta Dance: from Salento

*Municipality of Rossano Calabro
(comune di rossano - YouTube)*

*Sardinian Symbols: the Nuraghes,
Prehistoric fortress-houses*

*Interior of a traditional house in
Salento*

Tradiční šaty, tanec, domy a památky v jižní Itálii a na ostrově Sardinie

*Grazia Deledda from Sardinia:
1926, Nobel prize- Literature*

*Lilli Gruber from A. Adige:
television reporter*

*Reinhold Messner from A. Adige:
mountain climber*

*Italo Svevo from
Friuli V. Giulia: a leading novelist*

*Antonio Gramsci: Sardinian and
Arbresh; political scientist*

Osobnosti italských historických menšin

Současné menšiny (imigranti)

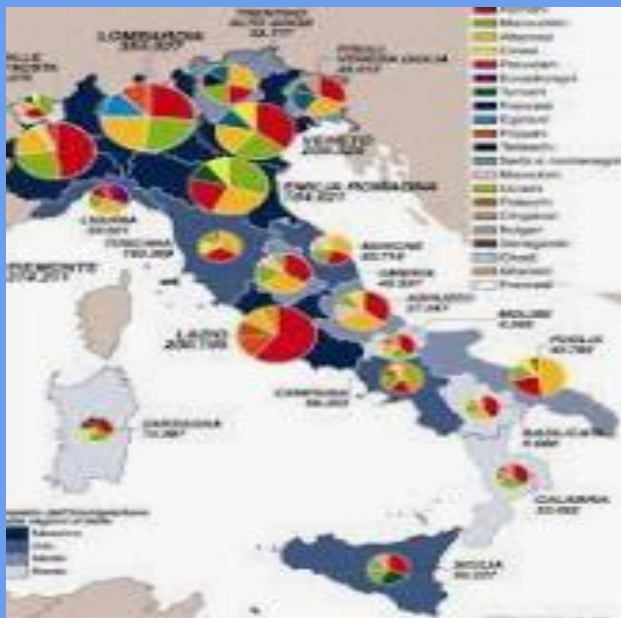
POČTY:

5,035, 643 (8,5% z celé populace)

900,000 (mající občanství)

600,000 (neoficiální imigranti)

Geografické rozložení přistěhovalců

Největší komunity: země původu a přítomnost v Itálii

Paese	2005 ^[8]	2010 ^[27]	2015 ^[28]	2019 ^[19]	2020 ^[29]
 Romania	248 849	887 763	1 131 839	1 143 859	1 145 711
 Albania	316 659	466 684	490 483	423 212	421 591
 Marocco	294 945	431 529	449 058	406 112	414 249
 Cina	111 712	188 352	265 820	283 430	288 923
 Ucraina	93 441	174 129	226 060	227 867	228 560
 Filippine	82 625	123 584	168 238	158 049	157 665
 India	37 971	105 863	147 815	147 153	153 209
 Bangladesh	35 785	73 965	115 301	131 023	138 895
 Egitto	52 865	82 064	103 713	119 864	128 095
 Pakistan	35 509	64 859	96 207	116 631	121 609
 Moldavia	54 288	105 600	147 388	122 762	118 516
 Nigeria	31 647	48 674	71 158	114 096	113 049
 Sri Lanka	45 572	75 343	100 558	104 763	107 598
 Senegal	53 941	72 618	94 030	105 277	106 198
 Tunisia	78 230	103 678	96 012	90 615	93 350
 Perù	53 378	87 747	109 668	91 859	91 662
 Polonia	50 794	105 608	98 694	88 803	86 743
 Ecuador	53 220	85 940	91 259	74 661	72 644
 Bulgaria	15 374	46 026	56 576	56 593	56 645
 Macedonia del Nord	58 460	92 847	77 703	60 581	55 816
 Brasile	25 823	44 067	42 587	49 445	51 790
 Ghana	32 754	44 353	50 414	49 797	49 543

Fenomén přistěhovalectví v kostce

Ačkoli od 60. do 70. let přicházely velmi malé skupiny (ze Somálska, Eritreje, Maroka, Číny), skutečný fenomén přistěhovalectví je poměrně nedávný: až do konce osmdesátých let minulého století byla přítomnost přistěhovalců omezena na několik tisíc lidí, často sezónních pracovníků a se vzácnými osadami, zejména z Filipín, Kapverdských ostrovů a Latinské Ameriky. V důsledku válek, pogromů a rostoucí chudoby se italské pobřeží od devadesátých let stalo místem přistání pro miliony lidí hledajících budoucnost.

Stačí si vzpomenout na příjezd lodi Vlora do Bari (Puglia), která vylodila více než 20 tisíc Albánců za jediný den. (1991). Od té doby se miliony lidí z Asie, Afriky a východní Evropy vylodily na Sicílii, Sardinii, Kalábrii nebo přišly po souši, mnozí z nich pokračovali v cestě, jiní zůstali v Itálii a dali život našim novým menšinám. A stále přicházejí.

Kdy dorazili? Časová osa: první toky různých komunit

60s	70s	80s	90s	2000s
Somalia	China	Philippines	Poland	Egypt
Eritrea	Morocco	Capo Verde Isl.	Moldova	Bangladesh
Jewish from	Argentina	Brasile	Albania	Sri Lanka
Libia		Peru	Romania	Syria
		Equador	Bulgaria	Senegal
		India	Ukraine	Ivory Coast
			North Macedonia	Ghana
			Pakistan	Congo
			Afghanistan	Camerun
			Tunisia	Mali
			Nigeria	Benin

Kde žijí, kde pracují, jak zapadají?

Jejich distribuce v Itálii je maximální ve velkých městech (Řím, Milán, Turín), ale je spíše rozšířena po celém území. Jejich fyzická přítomnost závisí na pracovních příležitostech, stejně jako na kontaktech a setkáních s rodinami a přáteli. Hlavními odvětvími činnosti jsou:

zpracovatelský průmysl
konstrukce
zemědělství
maloobchod
catering a bar,
služby rodině a osobám,
logistické služby,
doručení.

Jak je vidět, většina cizinců s trvalým pobytem je poměrně mladá: to souvisí s podstatným přínosem pro italskou ekonomiku v mnoha odvětvích.

Ve skutečnosti musíme vzít v úvahu, že přistěhovalci nejsou jen zdrojem pro ekonomiku, ale jsou prvkem revitalizace společnosti. V zemi s jednou z nejvyšších měr stárnutí obyvatelstva v Evropě (v roce 2020: 179,3 na 100 mladých lidí) a nízkou porodností (1,27 na ženu) je jejich ekonomický přínos zásadní.

Source: ISTAT. Legend: in GREEN male foreign population, in YELLOW female foreign population

Je toho víc: přistěhovalci nejsou jen zdrojem pro ekonomiku, ale jsou prvkem revitalizace společnosti. Stejnou energii používanou v práci nacházíme v potřebě vztahů, které vždy charakterizují různé skupiny: závazek, který se čtne kulturní sdružení podporovaná přistěhovalci zavazují nejen k zachování a předávání jazyka a zvyků, ale také ke spolupráci s italskými orgány, institucemi, organizacemi, které působí v oblasti interkulturality a vzájemného poznání. Velmi aktivní jsou také společnosti a hudební skupiny, zejména africké a asijské, zatímco stravovací oddělení je jedním z nejpopulárnějších italsko-zahraničních smíšených agregačních míst. A také sport.

Foto 1. Základní škola (Modena)

Foto 2. Multikulturní sdružení (Trento)

Foto 3. Orchestr Piazza Vittorio Multikulturní (Romové)

Zaměříme se na 4 velké komunity přistěhovalců

ROMANIANS

S asi 1 200 000 členy jsou Rumuni nejdůležitější komunitou. Jejich toky začaly v roce 1989 (Ceausescův režim byl svržen) a v letech 2002-2007 se staly intenzivnějšími po vstupu Rumunska do EU, což jim umožnilo volný pohyb. Jsou velmi dobře integrováni, investují do vzdělání svých dětí a snaží se zlepšit své pracovní podmínky, často vytvářejí malé řemeslné rodinné firmy ve stavebnictví, instalatérství, úklidu, dopravě, kovářství atd.). Ženy jsou velmi aktivní v odvětví osobních služeb s cílem zvýšit příjem rodiny jak v Itálii, tak v Rumunsku. Ženy byly a stále jsou skutečnou hnací silou integrace.

ALBANIANS

Můj přítel Arber, student medicíny a dobrovolník ve sdružení pro pomoc mladým migrantům.

Jedná se o druhou největší komunitu v Itálii (421 501 členů), masově migrovali od roku 1991, po pádu Hoxova režimu, v roce 1994 kvůli válce v Kosovu a v roce 1997 po hospodářské krizi. Připomínáme si však, že albánská přítomnost v Itálii je sekulární od prvního starověkého Arbreshu do 16. století. Tyto enklávy přivítaly a pomohly Albáncům, kteří přišli ve 20. století a usnadnily jejich integraci. Albánci, kteří jsou kvalifikovanější než jiné etnické skupiny, jsou zaměstnáni v průmyslu, v hotelnictví a stravování, v obchodu a mnohem méně ve službách. O jejich sociální integraci svědčí dva prvky: vysoká míra odborové organizace a vysoká přítomnost ve vzdělávacím systému na všech úrovních.

MOROCCANS

Foto 1. Marocký Hammam (Řím)

Foto 2. Setkání marockých žen o politice (Parma)

Je jedním z národů s dlouhou historií emigrace: pokud v 70. letech to byli nejchudší a staří, kteří emigrovali sami, praktikující pouliční prodejci, od 80. let do roku 2000 došlo ke zvýšení kvality přítomnosti - mladší a vzdělanější - ne zřídka doprovázené rodinami. Maročané ukázali, že jsou připraveni vstoupit do zemědělství, stavebnictví, drobného průmyslu, úklidových služeb, distributorů benzínu a obchodu. Jednalo se také o řadu studentů, kteří našli odbytí na italských univerzitách a pomohli zvýšit kulturní úroveň marocké komunity, působili jako zprostředkovatelé, pedagogové a sociální pracovníci. V dnešní době je Maročanů o něco více než 400 000, jsou dobře integrováni: jejich silnou stránkou je komerční sektor, kde prokazují své dovednosti.

CHINESE PEOPLE

Foto 1. Ulice čínské čtvrti (Milán)

Foto 2. Kostýmované ženy pro čínský Nový rok

V roce 1975 se zaregistrovalo pouze 402 lidí, kteří prováděli potulné, restaurační a prádelní činnosti. Skutečný tok začíná od 80. let do roku 2000, kvůli liberalizaci přijaté v zemi původu, která vylidňuje venkov a vytváří silné napětí na trhu práce. Nově přichází, kteří se spoléhají na rodiny, které již v Itálii působí, rozšiřují a zdokonalují restaurační podnikání, etabliují se v odvětví dovozu a vývozu, textilního a koženého zboží a především vytvářejí nový dynamický způsob podnikání, a to i díky velmi mladé a vzdělané demografické složce. Dnes je jich necelých 300 000. Současná třetí generace italsko-čínských má titul a je plně integrována a podobná svým italským vrstevníkům, s nimiž sdílejí vkus a chování. Čínský úspěch je proto nejen ekonomický, ale také vztahový. Zrození čínských čtvrtí ve velkých městech zdaleka není kotvou minulosti, ale je vztahovým mostem mezi tradicemi a současnými událostmi, mezi folklórem a interkulturalitou.

A nakonec některé osobnosti mezi novými Italy

Nejen sport, ale i umění a politika

Paola Egonu: captain of National Volley team from Nigeria

Cécile Keingé: former Minister (2013) from Congo

Malika Ayane, singer from Morocco

Kleidi Kadiu, dancer from Albania

DĚKUJEME ZA VÁŠI POZORNOST